

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 150,580 คน โดยได้แยกเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 33,338 คน และอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลเมือง จำนวน 117,242 คน (รายงานสถิติจำนวนประชากร จังหวัดร้อยเอ็ด ณ เดือนมีนาคม 2545) จากประชากรผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ 0.05 โดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีของยามานะ (Yamane) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างยอมให้มีความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 ได้จำนวน 400 คน ใช้การกำหนดโควต้า (Quota Random) ตามตัวแปรอิสระและการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มอย่างง่ายตามทะเบียนบ้านของแต่ละชุมชน (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ซึ่งถามเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ตามที่ผู้วิจัยนิยามไว้ 5 พฤติกรรม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรีทั้ง 5 พฤติกรรม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-end Question)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถาม มาลงในแบบรหัส (Coding Form) แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยจำแนกข้อมูลตามลักษณะของข้อคำถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ซึ่งถามเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่อาศัย วิเคราะห์หาร้อยละ และเสนอในรูปตาราง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีตามที่ผู้วิจัยนิยามไว้ 5 พฤติกรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี เป็นผลการเปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศ ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test และ F-test (One Way ANOVA)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรี เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรีทั้ง 5 พฤติกรรม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-end Question)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีข้อมูลทั่วไป คือ
  - 1.1 เพศ เป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวนเท่ากัน คือ 200 คน
  - 1.2 ถิ่นที่อยู่อาศัย มีถิ่นที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองและนอกเขตเทศบาลเมืองจำนวนเท่ากัน คือ 200 คน
  - 1.3 ระดับการศึกษา มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 130 คน ระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช. และอนุปริญญาตรีขึ้นไป จำนวนเท่ากัน คือ 135 คน

1.4 อาชีพ มีอาชีพแม่บ้าน/ ลูกจ้าง/ กรรมกร จำนวน 130 คน ข้าราชการระดับ 1-5 หรือพนักงานระดับปฏิบัติการ และข้าราชการระดับ 6 ขึ้นไป หรือพนักงานระดับหัวหน้า จำนวน เท่ากัน คือ 135 คน

2. การวิเคราะห์ระดับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี

2.1 การวิเคราะห์โดยภาพรวม ในแต่ละพฤติกรรม พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ทั้งโดยรวมและทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของสตรีทุกพฤติกรรมอยู่ในลักษณะทั้งยอมรับการแสดงพฤติกรรมและไม่ยอมรับการแสดงพฤติกรรมกล่าวถึงกัน

2.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของสตรีแต่ละข้อคำถาม พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีแต่ละพฤติกรรม คือ พฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างสัมพันธ์ฉันทันท์หนุ่มสาว "จับผู้ชาย" พฤติกรรมที่สตรีแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม แสดงกิริยาจับมือ ถือแขน หรือโอบกอดในที่สาธารณะ พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่มีความรักต่อกัน พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีทั้ง 3 ด้านนี้ ส่วนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีไม่มีความรักต่อกัน อยู่ในระดับไม่ยอมรับ พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่ยอมรับ พฤติกรรมทางเพศของสตรีด้านนี้ และพฤติกรรมการซื้อขายบริการทางเพศกับเพศตรงข้ามพบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่ก้ำกึ่งและไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมทางเพศของสตรีด้านนี้

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี

3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี โดยรวมทั้ง 5 พฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายพฤติกรรม พบว่า มีเพียงพฤติกรรมที่สตรีแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม แสดงกิริยาจับมือ ถือแขน หรือโอบกอดในที่สาธารณะ ที่แตกต่างกัน ส่วนอีก 4 พฤติกรรมที่เหลือ พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งเพศชายและหญิง ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี จำแนกตามถิ่นที่อยู่ พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยแตกต่างกันยอมรับ พฤติกรรมทางเพศของสตรี โดยรวม พฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างสัมพันธ์ฉันทน์หนุ่มสาว "จีบผู้ชาย" และพฤติกรรมที่สตรีแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม แสดงกิริยาจับมือ ถือแขน หรือโอบกอดในที่สาธารณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี จำแนกตามการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีการศึกษาต่างกันยอมรับ พฤติกรรมทางเพศของสตรี โดยรวม พฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์ฉันทน์หนุ่มสาว "จีบ ผู้ชาย" และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่มีความรักต่อกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมอื่นๆ ให้การยอมรับไม่แตกต่างกัน

3.3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีจำแนกตามการศึกษาโดยรวมเป็นรายกลุ่ม พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ ปวช. ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี มากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์ฉันทน์หนุ่มสาว "จีบผู้ชาย" จำแนกตามการศึกษา เป็นรายกลุ่ม พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ ปวช. ยอมรับ พฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์ฉันทน์หนุ่มสาว "จีบผู้ชาย" มากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่มีความรักต่อกัน จำแนกตามการศึกษา เป็นรายกลุ่ม พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ ปวช. ยอมรับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่มีความรักต่อกันมากกว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีจำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีอาชีพต่างกันยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี โดยรวม โดยแยกเป็นพฤติกรรมทางเพศทั้ง 5 พฤติกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรี

จากการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งหมด 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. พฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างสัมพันธ์ฉันท์หนุ่มสาว "จับผู้ชาย" พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งหมด 260 คน คิดเป็นร้อยละ 95.58 ส่วนใหญ่ตอบ

ไม่เห็นด้วย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 51.15

2. พฤติกรรมที่สตรีแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม แสดงกริยาจับมือ ถือแขน หรือโอบกอดในที่สาธารณะ พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งหมด 261 คน คิดเป็นร้อยละ 95.95 ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 69.73

3. พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่มีความรักต่อกัน พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งหมด 251 คน คิดเป็นร้อยละ 92.28 ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 55.77

4. พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีไม่มีความรักต่อกัน พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งหมด 249 คน คิดเป็นร้อยละ 91.54 ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 88.35

5. พฤติกรรม การซื้อขายบริการทางเพศกับเพศตรงข้าม พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ทั้งหมด 255 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 78.43

อภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีตามความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า โดยรวมและทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาแต่ละพฤติกรรมพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พฤติกรรมที่สตรีเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์ฉันท์หนุ่มสาว "จับผู้ชาย" ทั้ง 2 รายข้อ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อเปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมด้านนี้จำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัยและการศึกษา แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อจำแนก

ตามเพศ และอาชีพ ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของรัตนานพพรสังสุทธิ์ (2528 : 135-143) ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในหมู่นิสิต และนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ พบว่า นิสิตนักศึกษา ร้อยละ 75 ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องเสื่อมเสีย ถ้าผู้หญิงจะแสดงว่าความต้องการทางเพศ ซึ่งชี้ว่าข้อมูลดังกล่าวพอจะแสดงให้เห็นว่ามีการยอมรับเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรีมากขึ้น ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่บุคคลมีระดับการศึกษาต่างกันและมีถิ่นที่อยู่อาศัยต่างกันยังคงยึดถือในเกณฑ์มาตรฐานบางอย่างในการประเมินและให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีไม่ว่าจะเป็นการยึดเอาบรรทัดฐานเกี่ยวกับความเป็นแม่ และนำบรรทัดฐานในการควบคุมพฤติกรรมทางเพศมาใช้กับสตรีในลักษณะที่ให้การยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวของสตรีในขอบเขตที่น้อยกว่าบุรุษ

ประเด็นที่สอง พฤติกรรมที่สตรีแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม โดยแสดงกิริยาจับมือถือแขน หรือโอบกอดผู้ชายในที่สาธารณะทั้ง 2 รายชื่อ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อเปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมด้านนี้จำแนกตามเพศ และถิ่นที่อยู่อาศัย มีการยอมรับแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อจำแนกตามอาชีพและการศึกษา มีการยอมรับไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของจริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526 : 129-131) ที่ได้ศึกษาทัศนคติการมีคู่รัก การเลือกคู่ครอง และการแต่งงานของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับพฤติกรรมการจับมือถือแขนของคู่รักว่าไม่ใช่สิ่งเสียหาย โดยที่นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาหญิง ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป มีการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ทำให้การคบหาสมาคมกันระหว่างชายหญิงทำได้โดยเปิดเผยมากขึ้น หญิงสาวสามารถไปไหนมาไหนโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ใหญ่ไปด้วย นอกจากนั้นยังมีการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวระหว่างหนุ่มสาว มีการโอบกอดกันในที่สาธารณะ ในปัจจุบันเชื่อว่าค่านิยมเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของหญิงสาวเริ่มเปลี่ยนแปลงไปแล้ว (วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2526 : 58)

ประเด็นที่สาม พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่มีความรักต่อกัน ทั้ง 2 รายชื่อ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อเปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมด้านนี้จำแนกตามการศึกษา มีการยอมรับแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ ถิ่นที่อยู่อาศัย และอาชีพ มีการยอมรับไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528 : 50) ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีแนวโน้มยินยอมให้ผู้ชายและผู้หญิงสามารถมีพฤติกรรมทางเพศ ได้มากขึ้น คือ ยินยอมให้ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่เป็นคู่หมั้นกันสามารถกอดจูบเล้าโลมและร่วมเพศกันได้มากกว่าผู้ชาย และผู้หญิงที่เป็นคู่รักกัน และจากการศึกษา

ของขนิษฐา โพนกุล (2522 : 89) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องเสียหาย และสอดคล้องกับการศึกษาของอุทิส เชาวลิต (2521 : 102) ซึ่งวิจัยทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพฯ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และสอดคล้องกับแนวความคิดของริสซ์ (Reiss. 1960 : 97) เกี่ยวกับการที่สังคมให้การประเมินพฤติกรรมทางเพศของสตรีโดยเฉพาะในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และมาตรฐานซ่อนปรากฏอยู่ในผลงานการศึกษาเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานของเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส (Premarital Sexual Standard) ซึ่งได้วิเคราะห์และแบ่งเกณฑ์ในการพิจารณาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของคนทั่วไปในสังคมอเมริกันไว้คือการยินยอมให้กระทำได้ในกรณีที่มีความรักต่อกัน (Permissiveness With Affection) คือ เกณฑ์ที่พิจารณาว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ทั้งสำหรับชายและหญิงภายใต้เงื่อนไขที่ว่าเมื่อชายและหญิงคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงต่อกัน เช่น หมั้นหมายกัน หรือมีความรักใคร่ต่อกัน ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ประเมินพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์กรณีที่มีความรักต่อกันของผู้ชายและของผู้หญิง ใช้เกณฑ์การประเมินคนละอัน ทำให้ชายและหญิงถูกพิจารณาดัดสินอย่างแตกต่างกันในพฤติกรรมเดียวกัน และด้วยความที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือสตรีในด้านต่าง ๆ จึงเป็นการง่ายที่ผู้ชายจะสร้างหรือสงวนสิทธิพิเศษเกี่ยวกับเรื่องเพศไว้เฉพาะในหมู่ตน ดังนั้นรูปแบบของพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากมาตรฐานซ่อนเช่นนี้ ก็จะเป็นลักษณะที่เน้นความพึงพอใจของตน และเน้นความสุขทางร่างกายของตนเองเป็นหลักสำหรับผู้ชายและเน้นการสงวนความบริสุทธิ์สำหรับเพศหญิง ผู้ชายส่วนมากสามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ โดยได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมเพียงเล็กน้อย ในขณะที่ผู้หญิงถูกดำเนินอย่างรุนแรง

ประเด็นที่สี่ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีที่ยังไม่มีการสมรส กรณีที่ไม่มีความรักต่อกัน ทั้ง 2 รายชื่อ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อเปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมด้านนี้จำแนกตามเพศ ถิ่นที่อยู่อาศัย การศึกษา และอาชีพ มีการยอมรับไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของสุชา จันทน์เอม (2529 : 72) กล่าวว่า ความต้องใจกันระหว่าง ผู้หญิงกับผู้ชายนั้น มีข้อแตกต่างกัน คือ ผู้หญิงต้องการก้าวหน้าจากมิตรภาพหรือรู้จักกันไปสู่กรณีความรัก และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ส่วนผู้ชายอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ต้องมีความรักเข้ามาเกี่ยวข้องเลยก็ได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของคริสติน ลักซ์เกอร์ (Kristin Luker. 1978 : 24) ที่ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มารับบริการทำแท้งที่ California Abortion Clinic พบว่า เหตุผลหนึ่งซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามที่ว่า ทำไมถึงยอมเสี่ยงมีเพศ

สัมพันธ์กับชายที่ตนไม่ได้รัก โดยการมิได้คุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ คือ สตรีเหล่านี้เชื่อว่าการใช้วิธีคุมกำเนิดส่อให้เห็นถึงว่า พวกเธอมีกิจกรรมทางเพศเช่นนี้บ่อย ๆ เป็นประจำเสมอ จึงมีการวางแผนการคุมกำเนิดอย่างดีและแสดงว่าพวกผู้หญิงเหล่านั้นมีเพศสัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ ซึ่งทำให้คุณค่าในเชิงสถานภาพของสตรีต่ำลง และสอดคล้องกับแนวความคิดของริสซ์ (Reiss, 1960 : 97) เกี่ยวกับการที่สังคมให้การประเมินพฤติกรรมทางเพศของสตรีโดยเฉพาะในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และมาตรฐานช้อนปรากฏอยู่ในผลงานการศึกษาเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับมาตรฐานของเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส (Premarital Sexual Standard) ซึ่งได้วิเคราะห์และแบ่งเกณฑ์ในการพิจารณาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของคนทั่วไปในสังคมอเมริกัน คือ การยินยอมให้กระทำได้กรณีที่ไม่มีความรักต่อกัน (Permissiveness Without Affection) คือ เกณฑ์ที่พิจารณาว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ทั้งชายและหญิงในทุกกรณีโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ที่มั่นคงต่อกัน หรือความรักใคร่ต่อกันเป็นเพียงความดึงดูดทางกายต่อกันเท่านั้น ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในสังคมไทยที่ยึดมั่นว่า พฤติกรรมทางเพศของสตรีนั้นเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของบุรุษย่อมจะประเมินพฤติกรรมทางเพศของสตรีเพื่อความสำเร็จส่วนตัว ไม่มีความรักเป็นสิ่งที่ไม่สมควร

ประเด็นที่ห้า พฤติกรรมการซื้อขายบริการทางเพศกับเพศตรงข้าม ทั้ง 2 รายชื่อ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อเปรียบเทียบการยอมรับพฤติกรรมด้านนี้จำแนกตามเพศ ถิ่นที่อยู่ อาศัยการศึกษา และอาชีพ มีการยอมรับไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันนี้สังคมไทยก็ยังยึดถือในเกณฑ์มาตรฐานบางอย่างในการประเมิน และให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ไม่ว่าจะเป็นการยึดเอาบรรทัดฐานเกี่ยวกับความเป็นแม่ และนำบรรทัดฐานในการควบคุมพฤติกรรมทางเพศมาใช้กับสตรีในลักษณะที่ให้การยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวของสตรีในขอบเขตที่น้อยกว่าบุรุษหรือด้วยมาตรฐานช้อน โดยยอมรับว่าผู้ชายเป็นใหญ่กว่า ผู้หญิงเสมอ ถ้าหากหญิงใดจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายอื่น ทั้งการซื้อขายทางเพศหรือไม่ยอมถือว่าผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรงสำหรับสตรี โสดเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศยังถูกถือว่าควรอยู่ในขอบเขต โดยไม่ควรจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายใดจนกว่าจะแต่งงานแล้ว หญิงคนใดเปลี่ยนคู่คงเป็นประจำหรือชอบไปเที่ยวกับชายมากหน้าหลายตาสังคมจะรังเกียจ ผู้หญิงจึงคงต้องปฏิบัติตนอยู่ภายในกรอบของประเพณี (เฉลิม จันปฐมพงศ์ และคณะ, 2520 : 376)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าโดยรวมและทุกพฤติกรรม ประชาชนแสดงความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจ แสดงว่าประชาชนโดยทั่วไปมีความคิดเห็นก้ำกึ่งกัน ระหว่างการยอมรับและไม่ยอมรับ ส่วนวัยรุ่นน่าจะมีความคิดเห็นในการยอมรับ ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศ น่าที่จะให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งระดับครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา ได้ช่วยเหลือบรรณรงค์ให้วัยรุ่นในปัจจุบันป้องกันตนเองจากปัญหาทางเพศ และมีทักษะชีวิต (Life Skill) ในการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษามาตรฐานซ้อนในความสัมพันธ์ของหญิงและชาย
ในสังคมไทย

2.2 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเฉพาะ เช่น พฤติกรรมการซื้อขายบริการทางเพศ
กับเพศตรงข้าม โดยการศึกษาเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์

Rajabhat Mahasarakham University